

1. Для диригетна хору. Синів Кореевих. Псалом. (49-2) Слухайте це, всі народи, візьміть до ушей, усі мешканці всесвіту,
2. (49-3) і людські сини й сини мужів, разом багатий та вбогий,
3. (49-4) мої уста казатимуть мудрість, думка ж серця мого розумність,
4. (49-5) нахилю своє ухо до приказки, розв'яжу свою загадку лірою!
5. (49-6) Чому маю боятись у день лихоліття, як стане круг мене неправда моїх ошуканців,
6. (49-7) які на багатство своє покладають надію, і своїми достатками хваляться?
7. (49-8) Але жодна людина не викупить брата, не дасть його викупу Богові,
8. (49-9) бо викуп їхніх душ дорогий, і не перестане навіки,
9. (49-10) щоб міг він ще жити навіки й не бачити гробу!
10. (49-11) Та люди побачать, що мудрі вмирають так само, як гинуть невіглас та неук, і лишають для інших багатство своє...
11. (49-12) Вони думають, ніби доми їхні навіки, місця їхнього замешкання з роду до роду, іменами своїми звать землі,

12. (49-13) та не зостається в пошані людина, подібна худобі, що гине!

13. (49-14) Така їхня дорога глупота для них, та за ними йдуть ті, хто кохає їхню думку.
Села.

14. (49-15) Вони зйдуть в шеол, і смерть їх пасе, немов вівці, а праведники запанують над ними від рання; подоба їхня знищиться, шеол буде мешканням для них...

15. (49-16) Та визволить Бог мою душу із влади шеолу, бо Він мене візьме! Села.

16. (49-17) Не лякайся, коли багатіє людина, коли збільшується слава дому її,

17. (49-18) бо, вмираючи, не забере вона всього, її слава не піде за нею!

18. (49-19) Хоч вона свою душу за життя свого хвалить, і славлять тебе, як для себе ти чиниш добро,

19. (49-20) вона прийде до роду батьків своїх, що світла вони не побачать навіки!

20. (49-21) Людина в пошані, але нерозумна, подібна худобі, що гине!